

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1982

Vyhlásené: 09.08.1982

Časová verzia predpisu účinná od: 24.08.1982

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

85

VYHLÁŠKA ministra zahraničných vecí

z 22. júna 1982

o Dohovore o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach

Dňa 15. novembra 1965 bol v Haagu dojednaný Dohovor o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach. S Dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a listina o prístupe Československej socialistickej republiky k Dohovoru o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach bola uložená na Ministerstve zahraničných vecí Holandského kráľovstva 23. septembra 1981.

Pri prístupe k Dohovoru sa urobili tieto vyhlásenia a vzniesla sa táto námietka:

- a) vyhlásenie k článku 8 Dohovoru, podľa ktorého sa na území Československej socialistickej republiky nemôžu doručovať súdne písomnosti priamo prostredníctvom diplomatických zástupcov alebo konzulárnych úradníkov iného zmluvného štátu, s výnimkou písomnosti, ktorá sa má doručiť príslušníkovi štátu, v ktorom sa vyhotovila;
- b) námietka k článku 10 Dohovoru, ktorá na území Československej socialistickej republiky vylučuje doručovanie súdnych písomností z iného zmluvného štátu prostredníctvom pošty alebo oprávnených úradných osôb;
- c) vyhlásenie k článku 15 ods. 2 Dohovoru, podľa ktorého môžu československé súdy vydať rozhodnutie aj v prípade, že nie sú splnené podmienky ustanovené v článku 15 ods. 1 Dohovoru;
- d) vyhlásenie k článku 29 Dohovoru, podľa ktorého sa Československá socialistická republika nepovažuje za viazanú týmto ustanovením, ktoré je v rozpore s Deklaráciou Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov o poskytnutí nezávislosti koloniálnym krajinám a národom zo 14. decembra 1960.

Dohovor nadobudol na základe svojho článku 27 platnosť 10. februárom 1969. Pre Československú socialistickú republiku nadobudol v súlade so svojím článkom 28 platnosť 1. júnom 1982.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník:

Ing. Knížka, v. r.

DOHOVOR o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach

Zmluvné štáty tohto Dohovoru, prajúc si vytvoriť predpoklady na to, aby sa súdne a mimosúdne písomnosti doručili adresátom v cudzine včas, prajúc si za týmto účelom zdokonaľiť vzájomnú právnu pomoc zjednodušením a urýchlením postupu pri doručovaní, rozhodli sa uzavrieť za tým účelom Dohovor a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Článok 1

Tento Dohovor sa použije vo všetkých občianskych a obchodných veciach, keď sa má súdna alebo mimosúdna písomnosť zaslať do cudziny, aby tam bola doručená.

Dohovor sa nepoužije, ak nie je známa adresa príjemcu písomnosti.

ČASŤ I

Súdne písomnosti

Článok 2

Každý zmluvný štát určí ústredný orgán, ktorý je poverený prijímať žiadosti o doručenie, ktoré došli z iných zmluvných štátov, a vybavovať ich podľa článkov 3 až 6.

Organizácia ústredného orgánu sa spravuje právnym poriadkom dožiadaného štátu.

Článok 3

Orgán alebo oprávnená úradná osoba príslušná podľa právneho poriadku štátu, v ktorom sa písomnosť vyhotovila, zašle ústrednému orgánu dožiadaného štátu žiadosť podľa vzoru pripojeného k tomuto Dohovoru; overenie alebo iné podobné formality nie sú potrebné.

K žiadosti sa priloží súdna písomnosť alebo jej kópia. Žiadosť a jej prílohy sa zasielajú v dvojacom vyhotovení.

Článok 4

Ak sa ústredný orgán domnieva, že žiadosť nie je v súlade s ustanoveniami tohto Dohovoru, upovedomí o tom bezodkladne žiadateľa a oznámi svoje námietky k žiadosti.

Článok 5

Ústredný orgán dožiadaného štátu doručí písomnosť alebo zariadi jej doručenie

- a) buď spôsobom ustanoveným právnym poriadkom dožiadaného štátu pre doručovanie písomností vyhotovených v tomto štáte a určených osobám, ktoré sú na jeho území,
- b) alebo osobitnou formou požadovanou žiadateľom, pokiaľ nie je v rozpore s právnym poriadkom dožiadaného štátu.

S výnimkou prípadu uvedeného v odseku 1 písm. b) je vždy prípustné doručenie prosté, ak adresát písomnosti je ochotný ju dobrovoľne prijať.

Ak sa má písomnosť doručiť podľa odseku 1, ústredný orgán môže požadovať, aby bola spísaná v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov dožiadaného štátu, alebo aby sa do takého jazyka preložila.

Časť žiadosti obsahujúca základné údaje o doručovanej písomnosti podľa vzoru pripojeného k tomuto Dohovoru sa doručí s písomnosťou adresátovi.

Článok 6

Ústredný orgán dožiadaného štátu alebo iný orgán určený na ten účel dožiadaným štátom vyhotoví osvedčenie podľa vzoru pripojeného k tomuto Dohovoru.

V osvedčení o doručení sa uvedie forma, miesto a deň doručenia, ako aj osoba, ktorej sa písomnosť odovzdala. Ak písomnosť doručená nebola, uvedú sa dôvody, ktoré doručeniu zabránili.

Žiadateľ môže požadovať, aby osvedčenie, ktoré nevystavil ústredný orgán alebo justičný orgán, jeden z týchto orgánov overil.

Osvedčenie sa zasiela priamo žiadateľovi.

Článok 7

Tlačivá podľa vzorov pripojených k tomuto Dohovoru sa musia vždy vyhotoviť vo francúzskom alebo anglickom jazyku. Okrem toho sa môžu vyhotoviť aj v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov štátu, kde sa písomnosť vyhotovila.

Tlačivá sa vyplnia buď v jazyku dožiadaného štátu, alebo vo francúzskom alebo anglickom jazyku.

Článok 8

Každý zmluvný štát môže doručovanie súdnych písomností osobám, ktoré sú v cudzine, vykonávať bez použitia donucovacích prostriedkov priamo prostredníctvom svojich diplomatických zástupcov alebo konzulárnych úradníkov.

Každý štát môže vyhlásiť, že odmieta tento spôsob doručovania na svojom území, ledaže sa písomnosť má doručiť príslušníkovi štátu, v ktorom bola vyhotovená.

Článok 9

Každý zmluvný štát môže okrem toho zasielať súdne písomnosti, ktoré sa majú doručiť, konzulárnou cestou orgánom druhého zmluvného štátu, ktoré tento štát doručovaním poveril.

Ak to výnimočné okolnosti vyžadujú, môže každý zmluvný štát na tento účel použiť diplomatickú cestu.

Článok 10

Ak štát, v ktorom sa má písomnosť doručiť, nevznesie námietky, neprekáža tento Dohovor možnosti,

- a) aby sa súdne písomnosti zasielali osobám v cudzine priamo poštou,
- b) aby oprávnené úradné osoby štátu, kde sa písomnosť vyhotovila, doručili súdne písomnosti priamo prostredníctvom oprávnených úradných osôb štátu, v ktorom sa má písomnosť doručiť,
- c) aby osoby, ktoré majú právny záujem na súdnom konaní, doručili súdne písomnosti priamo prostredníctvom oprávnených úradných osôb štátu, v ktorom sa má písomnosť doručiť.

Článok 11

Tento Dohovor neprekáža tomu, aby sa dva alebo viaceré zmluvné štáty dohodli na iných spôsoboch zasielania súdnych písomností, ktoré sa majú doručiť, než ktoré sú uvedené v predchádzajúcich článkoch, predovšetkým na priamom styku medzi ich príslušnými orgánmi.

Článok 12

Z výkonu doručení súdnych písomností vyhotovených v zmluvnom štáte nemôže vzniknúť povinnosť zaplatiť alebo nahradiť poplatky alebo náklady za úkony vykonané dožiadaným štátom. Žiadateľ zaplatí alebo nahradí náklady, ktoré vznikli

- a) účasťou oprávnenej úradnej osoby právneho poriadku dožiadaného štátu,
- b) použitím osobitnej formy.

Článok 13

Dožiadaný štát môže odoprieť vybavenie žiadosti o doručenie, ktorá zodpovedá ustanoveniam tohto Dohovoru, iba ak sa domnieva, že vybavením žiadosti by bola dotknutá jeho zvrchovanosť alebo bezpečnosť.

Vybavenie žiadosti sa nemôže odoprieť, ak jediným dôvodom odoprenia je výlučná právomoc v príslušnej veci podľa právneho poriadku dožiadaného štátu alebo ak podľa tohto právneho poriadku nemožno uplatniť nárok v konaní, ktorého sa žiadosť týka.

O odoprení ústredný orgán bezodkladne žiadateľa upovedomí a oznámi dôvody, ktoré k tomu viedli.

Článok 14

Ťažkosti, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti so zasielaním súdnych písomností, ktoré sa majú doručiť, sa vyriešia diplomatickou cestou.

Článok 15

Ak sa do cudziny malo zaslať predvolanie alebo iná písomnosť rovnakej platnosti za účelom doručení podľa ustanovení tohto Dohovoru a odporca sa nedostavil, nemôže sa vydať rozhodnutie, dokiaľ sa nezistí, že písomnosť

- a) bola doručená spôsobom predpísaným právnym poriadkom dožiadaného štátu pre doručovanie písomností vyhotovených v tomto štáte a určeným osobám, ktoré sú na jeho území, alebo
- b) bola skutočne odovzdaná odporcovi alebo doručená do jeho bydliska iným spôsobom ustanoveným týmto Dohovorom,
a že v každom z týchto prípadov sa doručenie alebo odovzdanie uskutočnilo včas tak, aby sa odporca mohol hájiť.

Každý zmluvný štát môže vyhlásiť, že jeho súdy môžu bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 tohto článku vydať rozhodnutie, aj keď žiadne osvedčenie o doručení alebo odovzdaní nedostali, ak sa splnili všetky tieto podmienky:

- a) písomnosť sa zaslala jedným zo spôsobov ustanovených týmto Dohovorom,
- b) uplynula lehota, ktorú súd považuje za primeranú, najmenej však šesť mesiacov odo dňa odoslania písomnosti,
- c) napriek všetkému účelne vynaloženému úsiliu nebolo možno od príslušných orgánov dožiadaného štátu osvedčenie dostať.
Ustanovenia tohto článku neprekážajú súdu, aby v naliehavom prípade nariadil akékoľvek dočasné alebo zabezpečovacie opatrenie.

Článok 16

Ak sa podľa ustanovení tohto Dohovoru malo do cudziny za účelom doručenia zaslať predvolanie alebo iná písomnosť rovnakej platnosti a ak bolo vydané rozhodnutie proti odporcovi, ktorý sa nedostavil, môže súd tomuto odporcovi odpustiť dôsledky uplynutia odvolacej lehoty pre rozhodnutie, ak sú splnené obe nasledujúce podmienky:

- a) odporca sa bez svojho zavinenia nedozvedel včas o príslušnej písomnosti, aby sa mohol hájiť, a o rozhodnutí, aby sa mohol odvolať,
- b) dôvody odporcu sú zrejme opodstatnené.
- Žiadosť o odpustenie dôsledkov uplynutia odvolacej lehoty nemôže byť prijatá, ak nebola podaná v primeranom čase od okamihu, keď sa odporca o rozhodnutí dozvedel.
- Každý zmluvný štát môže vyhlásiť, že táto žiadosť nemôže byť prijatá, ak bola podaná po uplynutí času, ktorý vymedzí vo svojom vyhlásení, ale tento čas nesmie byť kratší než jeden rok odo dňa vyhlásenia rozhodnutia.
- Ustanovenie tohto článku sa nepoužije na rozhodnutia týkajúce sa osobného stavu.

ČASŤ II

Mimosúdne písomnosti

Článok 17

Mimosúdne písomnosti vyhotovené orgánmi a oprávnenými úradnými osobami zmluvného štátu môžu byť zaslané do druhého zmluvného štátu, aby tam boli doručené, spôsobom a za podmienok určených týmto Dohovorom.

ČASŤ III

Všeobecné ustanovenia

Článok 18

Každý zmluvný štát môže určiť popri ústrednom orgáne ešte ďalšie orgány, pričom určí rozsah ich pôsobnosti.

Žiadateľ je však oprávnený obrátiť sa priamo na ústredný orgán.

Federálne štáty môžu určiť niekoľko ústredných orgánov.

Článok 19

Tento Dohovor neprekáža tomu, aby sa písomnosti došlé z cudziny, ktoré sa majú doručiť na územie zmluvného štátu, podľa jeho právneho poriadku zasielali spôsobom, ktorý nie je ustanovený v predchádzajúcich článkoch.

Článok 20

Tento Dohovor neprekáža tomu, aby sa dva alebo viaceré zmluvné štáty dohodli, že nepoužijú

- a) článok 3 ods. 2, pokiaľ ide o vyžadovanie dvoch vyhotovení zasielaných písomností,
- b) článok 5 ods. 3 a článok 7, pokiaľ ide o používanie jazykov,
- c) článok 5 ods. 4,
- d) článok 12 ods. 2.

Článok 21

Každý zmluvný štát oznámi Ministerstvu zahraničných vecí Holandska buď pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe alebo neskôr

- a) orgány uvedené v článkoch 2 a 18,
- b) príslušný orgán pre vydávanie osvedčení, uvedený v článku 6,
- c) príslušný orgán pre prijímanie písomností zasielaných konzulárnou cestou, uvedený v článku 9.
Prípadne oznámi za tých istých podmienok
- a) námietky proti používaniu spôsobov zasielania písomností uvedených v článkoch 8 a 10,
- b) vyhlásenia podľa článku 15 ods. 2 a článku 16 ods. 3,